

СПОРАЗУМЕНИЕ за сътрудничество между Република България и Европейската полицейска служба (Европол)

Ратифицирано със закон, приет от 39-то НС на 31.07.2003 г. Издадено от Министерството на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 92 от 17.10.2003 г., в сила от 25.08.2003 г.

Република България и Европейската полицейска служба (наричана по-нататък "Европол"):

(наричани по-нататък "договарящи страни"), като съзнават неотложните проблеми, произтичащи от международната организирана престъпност и особено от тероризма, търговията с хора и контрабандата на имигранти, незаконния трафик на наркотични вещества и други тежки форми на международна престъпност,

с оглед на това, че Съветът на Европейския съюз на 27 март 2000 г.*1 е упълномощил Европол да започне преговори по споразумение за сътрудничество с Република България, както и на заключението на Съвета на Европейския съюз от 14 октомври 2002 г., че няма пречки в споразумението да се включи предаването на лични данни между Европол и България,

с оглед на това, че Съветът на Европейския съюз е упълномощил Европол да договори с Република България следващите разпоредби,

с оглед на това, че нищо в това споразумение няма да накърнява или по друг начин да повлияе или въздейства върху разпоредбите на друг договор за правна помощ, работни отношения между правоохранителните органи или споразумение или договореност за обмен на информация между Република България и страна - членка на Европейския съюз,

се споразумяха за следното:

Член 1

Определения

За целта на това споразумение:

а) "конвенция" означава Конвенцията, приета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз за създаване на Европейската полицейска служба (Конвенция за Европол)*2;

б) "лични данни" означава всяка информация, свързана с определено или определяемо физическо лице; определяемо лице е такова лице, което може пряко или косвено да бъде идентифицирано, особено посредством справка с идентификационен номер или с един или повече фактори, характерни за неговата физическа, физиологическа, умствена, икономическа, културна или социална идентичност;

в) "обработване на лични данни" (наричано по-нататък "обработване") означава всяка операция или набор от операции с лични данни, извършени по автоматичен или друг начин, като събиране, записване, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, справка, използване, разкриване чрез предаване, разпространение или предоставяне по друг начин, приравняване или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване;

г) "информация" означава лични и нелични данни.

Член 2

Цел на споразумението

Целта на това споразумение е да засили сътрудничеството между страните - членки на Европейския съюз, действащи чрез Европол, и Република България в борбата срещу тежките форми на международна престъпност в областите, посочени в чл. 3 на това споразумение, най-вече чрез обмен на стратегическа и оперативна информация и редовни контакти между Европол и Република България на всички подходящи нива.

oooooooooooo

*1 Официално издание на ЕО 2000/С106/01.

*2 Официално издание на ЕО С 316 27/11/1995, стр. 1.

Член 3

Области на престъпна дейност, за които се прилага споразумението

1. Сътрудничеството, така както е регламентирано в това споразумение, в съответствие с интереса от сътрудничество между договарящите страни в конкретния случай обхваща всички области на престъпна дейност, включени в мандата на Европол към датата на влизане в сила на това споразумение, както и свързаните с тях престъпления.

2. Свързани престъпления са престъпленията, извършени с цел да се осигурят средствата за извършване на престъпните деяния, посочени в ал. 1, престъпленията, извършени с цел улесняване или осъществяване на такива деяния, както и престъпленията, извършени с цел да се избегне наказанието за такива деяния.

3. В случай че мандатът на Европол се промени по какъвто и да е начин, от датата на влизане в сила на промяната на мандата Европол може да предложи на Република България в писмена форма прилагане на това споразумение в съответствие с новия мандат. При това Европол информира Република България по всички релевантни въпроси, свързани с промяната на мандата. Обхватът на споразумението се разширява съгласно новия мандат от датата, на която Европол получи писменото съгласие на Република България, в съответствие с нейните вътрешни процедури.

4. За конкретните форми на престъпна дейност по ал. 1, които са посочени в приложение № 1 към това споразумение, се прилагат определенията, посочени в същото приложение. Когато измененията в мандата по ал. 3 включват приемането на определение за друга форма на престъпна дейност, това определение се прилага, след като посочената форма на престъпна дейност стане част от това споразумение съгласно ал. 3. Европол информира Република България, когато определението на дадена област на престъпна дейност се разширява, изменя или допълва. Новото определение става част от това споразумение от датата, на която Европол получи писмен отговор за приемането на определението от Република България. Всяко изменение в документа, към който се препраща с определението, също се счита за изменение в определението.

Член 4

Области на сътрудничество

Освен обмена на стратегическа и оперативна информация сътрудничеството може да включва всички други задачи на Европол, посочени в конвенцията, и в частност, обмен на специални знания, стратегическа информация, общи ситуационни доклади, информация за процедурите по разследване, информация за методите за превенция на престъпността, участие в обучение и предоставяне на консултации и съдействие при индивидуални разследвания.

Член 5

Национална точка за контакт

1. Република България определя свое национално звено за контакт в Министерството на вътрешните работи (оттук нататък наричано "национално звено за контакт"), което ще действа като национална точка за контакт между Европол и другите компетентни органи на Република България.

2. Срещи на високо ниво между Европол и българските полицейски органи се провеждат поне веднъж годишно, както и в случаите, когато е необходимо да се обсъдят въпроси, свързани с това споразумение и сътрудничеството като цяло.

3. Представител на националното звено за контакт може да бъде поканен да присъства на срещите на ръководителите на националните звена на Европол.

Член 6

Компетентни органи

1. Правоохранителните органи на Република България, които съгласно българското законодателство отговарят за предотвратяването и борбата с престъпленията, посочени в чл. 3, ал. 1, са изброени в приложение № 2 към това споразумение. Република България

уведомява Европол за настъпилите промени в списъка на компетентните органи в срок три месеца от влизането на промените в сила.

2. Република България чрез своето национално звено за контакт предоставя на Европол по негово искане цялата информация относно вътрешната организация, задачите и правилата за защита на личните данни на органите, посочени в ал. 1.

Член 7

Общи разпоредби относно обмена на информация

1. Обменът на информация между договарящите страни се осъществява единствено за целите и в съответствие с разпоредбите на това споразумение.

2. Обменът на информация, регламентиран в това споразумение, по принцип се осъществява между Европол и националното звено за контакт. Договарящите страни осигуряват осъществяването на денонощен обмен на информация. Република България осигурява директна връзка между националното звено за контакт и компетентните органи, посочени в чл. 6, ал. 1.

3. Когато при определен случай поради спешност обменът на информация се осъществява с друг орган на Република България, а не с националното звено за контакт, Европол информира за това националното звено за контакт колкото е възможно по-скоро, след като информацията е била предадена.

4. Европол предоставя на Република България само информация, която е събрана, съхранявана и предадена съгласно съответните разпоредби на конвенцията и правилата за нейното прилагане.

5. Република България предоставя на Европол само информация, която е събрана, съхранявана и предадена в съответствие с нейното национално законодателство. В този контекст Европол е обвързан от чл. 4, ал. 4 от Акта на Съвета на ЕС от 3 ноември 1998 г. за приемане на правила относно получаване на информация от Европол*3.

6. Лицата имат право на достъп до данни, отнасящи се до тях, които са предадени по силата на това споразумение, или на проверка на такива данни съгласно българското национално законодателство или приложимите разпоредби на конвенцията. В случаите, когато се упражнява това право, преди вземането на крайното решение по искането се провеждат консултации с предаващата страна.

Член 8

Предоставяне на информация от Република България

1. Република България уведомява Европол в момента на предоставяне на информация или преди това за целта, за която се предоставя информацията, както и за наличието на ограничения за нейното използване, заличаване или унищожаване, включително и за евентуални общи или специфични ограничения във връзка с достъпа до нея. Когато необходимостта от съществуването на такива ограничения се установи след предоставянето на информацията, Република България информира Европол за ограниченията на по-късен етап.

2. След получаване на информацията Европол определя без неоснователно забавяне и във всички случаи в рамките на шест месеца след получаването дали и до каква степен личните данни, които са били предоставени, могат да бъдат включени във файловете с данни на Европол в зависимост от целта, за която са били предоставени от Република България. Европол уведомява Република България възможно най-скоро след вземането на решение за това, че данните няма да бъдат включени. Предадените лични данни се заличават, унищожават или връщат обратно, ако вече или по принцип не са необходими за изпълнението на задачите на Европол или ако до шест месеца след получаването им не е било взето решение за тяхното включване във файловете с данни на Европол.

3. Европол носи отговорност за това достъп до личните данни по ал. 2 до момента на включването им във файл с данни на Европол да има само служител на Европол, оторизиран да определи дали данните могат да бъдат включени във файл с данни на Европол.

4. Ако след извършване на оценка има причини да се смята, че предоставените данни са неточни или вече не са актуални, Европол информира Република България за това. Република България проверява данните и информира Европол за резултата от проверката.

*3 Официално издание на ЕО С 26, 30/1/1999 г., стр. 17.

Член 9

Предоставяне на лични данни от Европол

1. Когато личните данни са предадени по искане на Република България, те могат да бъдат използвани само за целите, посочени в искането. Когато личните данни се предават без конкретно искане, в момента на предаването на информацията или преди това, се посочва целта на предаването на данните, както и ограниченията за тяхното използване, заличаване или унищожаване, включително евентуални общи или специфични ограничения на достъпа. Когато необходимостта от такива ограничения се установи след предоставянето на данните, Европол информира Република България на по-късен етап.

2. Във всички случаи на предаване на лични данни Република България се придържа към следните условия:

- а) след получаването Република България без излишно забавяне и по възможност в рамките на три месеца от получаването решава дали и до каква степен данните, които са били предоставени, са необходими за целта, за която са предоставени;
- б) Република България не може да предоставя данните на трети държави или органи;
- в) данните се предоставят единствено на националното звено за контакт, без това да отменя разпоредбата на чл. 7, ал. 3;
- г) първоначалният получател на данните може да ги препраща само до компетентните органи, посочени в чл. 6, и при условията, при които е извършено първоначалното предаване;
- д) предоставянето трябва в отделни случаи да бъде необходимо за целите на предотвратяването или борбата срещу престъпленията, посочени в чл. 3;
- е) ако данните са били предоставени на Европол от държава - членка на Европейския съюз, те могат да бъдат предавани на Република България само със съгласието на тази държава членка;
- ж) Република България спазва всички условия за използване на данните, определени от Европол; когато данните са били предоставени на Европол от държава - членка на Европейския съюз, и тази държава членка е определила условия във връзка с използването на данните, тези условия трябва да бъдат спазвани;
- з) когато данните се предоставят по конкретно искане, в искането за информация трябва да се посочат целта и причината за искането;
- и) данните могат да се използват само за целта, за която са били съобщени;
- к) ако се окаже, че данните са неправилни, неточни, вече не са актуални или че не е трябвало да бъдат предавани, Република България ги коригира или изтрива;
- л) когато вече не са необходими за целите, за които са били предадени, данните се изтриват.

3. Република България гарантира, че данните, получени от Европол, са защитени чрез технически и организационни мерки, осигуряващи ниво на защита на данните, еквивалентно на нивото, произтичащо от приложението на чл. 25 от конвенцията.

4. Личните данни, които разкриват расов произход, политически възгледи, религиозни и други убеждения или се отнасят до здравето и сексуалния живот, както е посочено в чл. 6 на Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, се предоставят само в случаите, когато това е абсолютно необходимо и в допълнение към друга информация.

5. В случаите, когато вече не може да бъде гарантирано достатъчно ниво на защита на данните, не се предоставят лични данни.

6. Европол уведомява незабавно националното звено за контакт в случай, че

забележи, че предаваните лични данни са неточни, вече не са актуални или не е трябвало да бъдат предавани. Европол изисква от националното звено за контакт да потвърди, че данните ще бъдат коригирани или изтрети.

7. Европол води на отчет всички случаи на съобщаване на лични данни по силата на този член и за причините за такива случаи на съобщаване.

8. Съхранението на лични данни, предадени от Европол, не може да надвишава срок от три години. Срокът започва да тече от датата, на която е станало събитието, довело до съхранението на тези данни. Ако чрез прилагането на тази алинея целият период на съхранение на личните данни, предавани от Европол, надвишава три години, необходимостта от продължаване на съхранението се преразглежда ежегодно.

Член 10

Оценка на източника и на информацията

1. Когато Европол предоставя информация по силата на това споразумение, източникът на информацията се посочва, доколкото е възможно, на базата на следните критерии:

а) няма съмнение относно автентичността, надеждността и компетентността на източника или информацията е предоставена от източник, който в миналото във всички случаи е доказал своята надеждност;

б) източник, от когото получената информация в повечето случаи е доказала своята надеждност;

в) източник, от когото получената информация в повечето случаи е доказала своята ненадеждност;

д) надеждността на източника не може да бъде оценена.

2. Когато Европол предоставя информация по силата на това споразумение, надеждността на информацията се определя, доколкото е възможно, на базата на следните критерии:

(1) информация, чиято точност е безспорна;

(2) информация, която е известна лично на източника, но не е известна лично на служителя, който я предава;

(3) информация, която не е известна лично на източника, но е потвърдена от друга информация, която вече е документирана;

(4) информация, която не е известна лично на източника и не може да бъде потвърдена.

3. Когато предоставя информация по силата на това споразумение, Република България посочва, доколкото е възможно, източника на информацията и неговата надеждност на базата на критериите, посочени в ал. 1 и 2.

4. Ако една от договарящите страни на базата на информация, с която разполага, стигне до заключението, че оценката на информацията, предоставена от другата договаряща страна, има нужда от корекция, тя информира за това другата договаряща страна и се стреми към постигане на съгласие относно промяната на оценката. Без да е постигнато такова съгласие, никоя от договарящите страни не може да променя оценката на получената информация.

5. Ако някоя от договарящите страни получи данни или информация без съответна оценка, тя се стреми, доколкото е възможно, да оцени надеждността на източника или информацията на базата на информация, с която вече разполага.

6. Договарящите страни могат да се споразумеят по принцип относно оценката на определени видове данни и определени източници, които се посочват в Меморандум за разбирателство между Република България и Европол. Такива принципни споразумения трябва да бъдат одобрени от договарящите страни. Ако са били предоставени данни на базата на такива споразумения, това се посочва в данните.

7. Ако не може да се направи надеждна оценка или не съществува принципно споразумение, информацията се оценява съгласно ал. 1, т. d и ал. 2, т. 4.

Член 11

Коригиране и изтриване на данни, предоставени от Република България

1. Националното звено за контакт информира Европол за случаите, когато информацията, предоставена на Европол, е коригирана или изтрита. Националното звено за контакт също така информира Европол, доколкото е възможно, за случаи, когато има причини да се приеме, че предоставената информация не е точна или вече не е актуална.

2. Когато националното звено за контакт е информирало Европол, че е коригирало или изтрило информация, предадена на Европол, Европол съответно коригира или изтрива информацията. Европол може да реши да не изтрива информацията, ако на базата на разузнавателни данни, които са с по-широк обхват, отколкото тези, които Република България притежава, има по-нататъшна необходимост от обработване на информацията. Европол информира националното звено за контакт за продълженото съхраняване на такава информация.

3. Ако Европол има причини да смята, че предоставената информация не е точна или вече не е актуална, Европол информира за това националното звено за контакт. Националното звено за контакт проверява данните и информира Европол за резултата от проверката. В случай че информацията е коригирана или изтрита от Европол, Европол информира националното звено за контакт относно корекцията или изтриването.

Член 12

Поверителност на информацията

1. На цялата информация, обработвана от или чрез Европол, с изключение на информацията, която е изрично маркирана или може ясно да бъде различена като обществено достъпна, се предоставя основно ниво на защита в рамките на Европол, както и в държавите членки. Информацията, която е само с основно ниво на защита, не е необходимо да се маркира по специфичен начин съобразно нивата на сигурност на Европол, а се обозначава като информация на Европол.

2. Договарящите страни гарантират основното ниво на защита по ал. 1 за цялата информация, която се обменя по силата на това споразумение чрез редица мерки, включително задължение за дискретност и поверителност, ограничен достъп до информацията само за служители, които имат право на такъв достъп, изисквания за защита на данните, доколкото става въпрос за лични данни и общи технически и процедурни мерки, с които се гарантира сигурността на информацията.

3. За информацията, изискваща допълнителни мерки за сигурност, Република България или Европол определя съответно ниво на защита, което се обозначава чрез специфична маркировка. Такова ниво на защита се дава на информацията само когато това е абсолютно необходимо и за необходимия период от време.

4. Нивата на защита на договарящите страни и техните обозначения са посочени в приложение № 4 към това споразумение и са свързани със специфични мерки за сигурност съгласно националното законодателство на договарящите страни. Нивата на защита са свързани със специфични мерки за сигурност, които предлагат различни нива на защитеност, в зависимост от съдържанието на информацията и с оглед на вредата, която неопозволеният достъп, разпространение или използване на информацията могат да нанесат върху интересите на договарящите страни. Договарящите страни предприемат мерки за осигуряване съответна защита на информацията, обозначена с ниво на защита, съгласно таблицата за съответствие на нивата на защита в приложение № 4 към това споразумение.

5. Република България гарантира, че разрешенията за достъп и защитата на обозначената като защитена информация се спазват от всички органи, на които могат да бъдат предавани данни, в съответствие с това споразумение.

Член 13

Процедури за поверителност

1. Всяка договаряща страна отговаря за избора на подходящо ниво на защита в съответствие с чл. 12 за информацията, предоставяна на другата договаряща страна.

2. При избора на ниво на защита всяка договаряща страна спазва класификацията на информацията по националното си законодателство или приложимите разпоредби и отчита необходимостта от оперативна гъвкавост.

3. Ако една от договарящите страни на базата на информация, с която разполага, стигне до заключението, че изборът на нивото на защита се нуждае от промяна, тя информира за това другата договаряща страна и се стреми към постигане на съгласие относно подходящо ниво на защита. Някоя договаряща страна не може да определя или да променя нивото на защита на информация, предоставена от другата договаряща страна, без съгласието на последната.

4. Всяка договаряща страна може по всяко време да отправи искане за промяна на нивото на защита на предоставена от нея информация, включително за премахване на това ниво. Другата договаряща страна променя нивото на защита по своя преценка. Всяка договаряща страна иска промяна на нивото на защита към по-ниско ниво или премахването му веднага щом обстоятелствата позволяват това.

5. Всяка договаряща страна може да определи срока, за който важи избраното ниво на защита, както и всякакви промени в това ниво след изтичане на срока.

6. Когато информация, чието ниво на защита е променено в съответствие с този член, вече е била предоставена от една или повече държави - членки на Европейския съюз, по искане на националното звено за контакт Европол информира получателите относно промяната в нивото на защита.

Член 14

Офицери за връзка, които представляват Република България в Европол

1. Договарящите страни се съгласяват да разширят сътрудничеството си по смисъла на това споразумение чрез изпращане на един или повече офицер(и) за връзка, представляващи Република България в Европол. Задачите, правата и задълженията на офицерите за връзка, както и други въпроси по тяхното изпращане в Европол и необходимите за това разходи са посочени в приложение № 3.

2. Европол осигурява за своя сметка цялото необходимо оборудване, като работно място и телекомуникационно оборудване, които да бъдат предоставени на офицерите за връзка в помещенията на Европол. Разходите за телекомуникации се поемат от Република България.

3. Архивите на офицера за връзка са неприкосновени по отношение на какъвто и да било достъп от страна на служителите на Европол. Тези архиви включват всички дела, кореспонденция, документи, ръкописи, компютърна документация, снимки, филми и записи, които принадлежат или се пазят от офицера за връзка.

4. Република България гарантира, че нейните офицери за връзка имат бърз и при техническа възможност пряк достъп до националните бази данни, необходим за изпълнението на задачите им по време на работата им в Европол.

Член 15

Офицери за връзка от Европол в Република България

1. Ако е необходимо за по-нататъшното разширяване на сътрудничеството по смисъла на това споразумение, договарящите страни се съгласяват, че (един или повече) офицер(и) за връзка от Европол могат да бъдат изпратени в националното звено за контакт. Задачите, правата и задълженията на офицерите за връзка от Европол, както и други въпроси по тяхното изпращане и необходимите разходи се определят в отделно споразумение.

2. Националното звено за контакт, където ще бъде изпратен офицер за връзка от Европол, осигурява на свои разходи цялото необходимо оборудване, като работно място и телекомуникационно оборудване, които да бъдат предоставени на офицерите за връзка в помещенията на националното звено за контакт. Разходите за телекомуникации се поемат от Европол.

3. На територията на Република България офицерът за връзка от Европол се ползва със същите привилегии и имунитети като тези, предоставени на българския офицер за връзка

в Европол.

Член 16

Отговорност

1. В съответствие с националното си законодателство Република България отговаря за всички вреди, причинени на дадено лице в резултат на правни или фактически грешки в информацията, предоставена в рамките на информационния обмен с Европол. Република България не може да се позовава на факта, че Европол е предал неточни данни, за да избегне отговорност по силата на националното си законодателство спрямо увредената страна.

2. Ако тези правни или фактически грешки са възникнали в резултат на погрешно предадени данни или неспазване на задълженията на Европол или на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава или орган, Европол се задължава да възстанови при поискване сумите, заплатени като обезщетения в съответствие с ал. 1, освен ако данните са били използвани в нарушение на това споразумение.

3. В случаите, в които Европол дължи възстановяване на страните - членки на Европейския съюз, или на друга държава или орган на суми, дължими като обезщетение за вреди, нанесени на увредена страна, които са възникнали поради неспазване от Република България на задълженията ѝ по това споразумение, Република България се задължава при поискване да възстанови сумите, платени от Европол на държава членка или на друга държава или орган за възстановяване на платеното като обезщетение.

4. Договарящите страни не претендират взаимно заплащането на обезщетения за вреди по ал. 2 и 3 в случаите, в които обезщетението е било изплатено като наказателна мярка, в увеличен размер или за вреди, които не подлежат на обезщетяване.

Член 17

Разрешаване на спорове

1. Всички спорове между договарящите страни относно тълкуването или прилагането на това споразумение, както и всички въпроси, свързани с взаимоотношенията между договарящите страни, които не са разрешени в дух на приятелство, се отнасят за окончателно решаване до арбитраж от трима арбитри по искане на която и да е от договарящите страни. Всяка договаряща страна назначава по един арбитър. Третият, който е председател на арбитража, се избира от първите двама арбитри.

2. Ако една от договарящите страни не определи арбитър в рамките на два месеца от отправянето на искане от другата договаряща страна, последната може да поиска арбитърът да бъде определен от председателя, а в негово отсъствие - от заместник-председателя на Международния съд.

3. Ако първите двама арбитри не постигнат съгласие за третия арбитър в рамките на два месеца от тяхното определяне, всяка от договарящите страни може да поиска третият арбитър да бъде определен от председателя, а в негово отсъствие - от заместник-председателя на Международния съд.

4. Ако страните не договорят друго, арбитражът определя своята процедура.

5. Арбитражът взема решения с мнозинство от гласовете. В случай на равенство на гласовете председателят има решаващ глас. Решението е окончателно и обвързващо за спорещите договарящи страни.

6. Всяка договаряща страна си запазва правото да преустанови изпълнението на задълженията си по това споразумение, когато се прилага или може да бъде приложена процедурата по този член съгласно ал. 1, както и във всеки друг случай, когато едната договаряща страна счита, че задълженията на другата договаряща страна по това споразумение са били нарушени.

Член 18

Прекратяване на споразумението

1. Това споразумение може да бъде прекратено от всяка от страните с шестмесечно предизвестие.

2. В случай на прекратяване договарящите страни постигат съгласие относно

продължителността на използването и съхраняването на информацията, която вече е обменена помежду им. Ако не се постигне съгласие, всяка от договарящите страни има право да поиска изтриване на предоставяната от нея информация.

Член 19

Изменения и допълнения

1. Това споразумение, включително и приложенията към него, могат да бъдат изменяни по взаимно съгласие между договарящите страни. Всички изменения и допълнения трябва да бъдат в писмена форма.

2. Договарящите страни извършват консултации по измененията в това споразумение по искане на която и да било от тях.

Член 20

Влизане в сила

Това споразумение влиза в сила на датата, на която страните са се уведомили взаимно писмено по дипломатически път за спазването на техните законови изисквания.

Подписано в София на седемнадесети юни две хиляди и трета година в два еднообразни екземпляра, всеки от които на български и на английски език, като и двата текста имат еднаква сила.

За Република България:

Георги Петканов,

министър на

вътрешните работи

За Европол:

Юрген Сторбек,

директор

Приложение № 1

Определения на формите на престъпна дейност по чл. 3, ал. 4 от Споразумението за сътрудничество между Република България и Европейската полицейска служба

Форми на престъпна дейност, посочени в чл. 3, ал. 1 от Споразумението за сътрудничество между Република България и Европол, за целите на това споразумение:

- "нелегален трафик на наркотици" са престъпленията, посочени в чл. 3, ал. 1 от Конвенцията на ООН от 20 декември 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества и разпоредбите за изменяне или заменяне на тази конвенция;

- "престъпления, свързани с ядрени и радиоактивни вещества" са престъпленията, посочени в чл. 7, ал. 1 на Конвенцията за физическа защита на ядрения материал, подписана във Виена и Ню Йорк на 3 март 1980 г., и свързани с ядрените и/или радиоактивни вещества, определени в чл. 197 от Договора за Евроатом и Директива 80/836 на Евроатом от 15 юли 1980 г.;

- "нелегална контрабанда на имигранти" е всяка дейност, извършена умишлено с намерение да се улесни с цел финансова облага влизането, пребиваването или наемането на работа на територията на страните - членки на Европейския съюз, в нарушение на правилата и условията, приложими за техните територии, и в Република България в нарушение на нейното национално законодателство;

- "търговия с хора" е подлагането на едно лице на реално и незаконно въздействие от страна на други лица чрез използване на насилие или заплахи или чрез злоупотреба с власт или заблуда, особено с цел експлоатация чрез проституция, форми на сексуална експлоатация и насилие над малолетни, както и търговия с изоставени деца; тези форми на експлоатация също така включват производството, продажбата или разпространението на материали с детска порнография;

- "престъпления, свързани с моторни превозни средства" е кражба или противозаконно отнемане на моторни превозни средства, камиони, полуремаркета, товари на камиони или полуремаркета, автобуси, мотоциклети, каравани и селскостопански превозни

средства, работни превозни средства и резервните части на такива превозни средства, както и получаване и укриване на такива предмети;

- "фалшифициране на пари и средства за разплащане" са престъпленията, определени в чл. 3 от Международната конвенция от 20 април 1929 г. за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, което се прилага, както за плащания в брой, така и за други разплащателни средства;

- "незаконни дейности, свързани с изпиране на пари" са престъпленията, посочени в чл. 6, ал. 1 - 3 от Конвенцията на Съвета на Европа за изпиране, издирване, изземане и конфискация на облагите от престъпление, подписана в Страсбург на 8 ноември 1990 г.

Приложение № 2

Компетентни органи по чл. 6 на Споразумението между Република България и Европейската полицейска служба

Органите на Република България, които по силата на националното й законодателство отговарят за предотвратяването и борбата с престъпленията, посочени в чл. 3, ал. 1 от Споразумението между Република България и Европол, са:

Национална служба "Борба с организираната престъпност"

Национална служба "Полиция"

Национална служба "Гранична полиция" и

Национална служба "Сигурност".

Приложение № 3

Приложение № 3, в което съгласно чл. 14 от Споразумението за сътрудничество между Република България и Европол се посочват задачите, правата и задълженията на офицерите за връзка на Република България, изпратени в Европол

Член 1

Задачи на офицера за връзка

Офицерът за връзка има за задача да подпомага и координира сътрудничеството между Република България и Европол. В частност, офицерът за връзка отговаря за подпомагането на контактите между Европол и Република България, улеснявайки обмена на информация.

Член 2

Статут на офицера за връзка

1. Офицерът за връзка се счита за официален представител на Република България към Европол. Европол създава улеснения по време на престоя на офицера за връзка в Холандия, доколкото това е във възможностите на Европол, и по-специално - да сътрудничи със съответните холандски власти по въпроси, свързани с привилегиите и имунитетите, доколкото това е необходимо.

2. Офицерът за връзка е представител на службите в Република България, които отговарят за предотвратяването и борбата с престъпленията по смисъла на това споразумение.

Член 3

Методи на работа

1. Обменът на информация между Европол и офицера за връзка се осъществява само в съответствие с разпоредбите на това споразумение.

2. Когато обменя информация, офицерът за връзка обикновено контактува директно с Европол чрез представители, определени за тази цел от Европол. Той няма пряк достъп до файловете с данни на Европол.

Член 4

Поверителност

1. Република България гарантира, че офицерът за връзка е проучен на подходящото национално ниво за офицер за връзка, за да бъде той в състояние да работи с информация, предоставена от или чрез Европол, спрямо която са поставени изисквания за поверителност, в съответствие с чл. 12 от споразумението.

2. Европол подпомага офицера за връзка при предоставянето на достатъчно ресурси за изпълнение на изискванията, свързани със защита поверителността на информацията, обменяна с Европол.

Член 5

Административни въпроси

1. Офицерът за връзка се подчинява на вътрешните разпоредби на Европол, без това да засяга прилагането на националното законодателство на страната му. При изпълнение на задълженията си той спазва националното си законодателство в областта на защитата на данни.

2. Офицерът за връзка информира Европол за работното си време и за това как може да се контактува с него при спешни случаи. Той информира също така Европол за всички случаи на продължителен престой извън централата на Европол.

Член 6

Отговорност и случаи на конфликт

1. Република България носи отговорност за всички вреди, причинени от офицера за връзка на имуществото на Европол. Всички такива вреди се възстановяват своевременно от Република България на базата на надлежно обоснована молба от другата договаряща страна. В случай на несъгласие относно възстановяването може да се приложи чл. 17 от споразумението.

2. В случай на конфликт между Република България и Европол или между офицера за връзка и Европол директорът на Европол има право да забрани на офицера за връзка достъп до сградата на Европол или да разреши достъп само при спазването на определени условия или ограничения.

3. Когато има сериозен конфликт между Европол и офицера за връзка, директорът на Европол има право да изпрати на българските полицейски органи искане за изпращане на негово място на друг офицер за връзка.

Приложение № 4

Договарящите страни в съответствие с чл. 12, ал. 4 от Споразумението за сътрудничество между Република България и Европол определят, че посочените по-долу нива на класификация съгласно националното законодателство на Република България отговарят на следните нива на класификация, използвани от Европол:

За Република България:		За Европол:
"Поверително"	-	"Европол 1"
"Секретно"	-	"Европол 2"
"Строго секретно"	-	"Европол 3"